

Godišnja pretplata Din 30.—
Za inozemstvo dvostruko

Adresa Uredništva i Uprave:
Šibenik, sv. Martin.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik
Sveć. Joso Felicinović
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi

Križarski pokret

Val svetog i apostolskog djelovanja Križara sve to više obuhvaća i oduševljuje našu dragu i zdravu brvratku katol. omladinu. Svaki tjedan vidimo kako se osnivaju nova Križarska bratsva i sestrinstva od obala našeg Jadrana do Drine. Blagoslovi novih barjaka, tisuće sastanaka, predavanja, tečajevi, duhovne vježbe, hodočašća i t. d. pokazuju životne snage naše katoličke omladine.

Križarske svečanosti u Krap. Toplicama uspjele su vrlo lijepo. Na svečanostima su sudjelovale okolne župe pod vodstvom svojih župnika. Bilo je mnogo Križara i Križarica iz cijelog onog kraja i iz Zagreba. Povorka prije podne bila je upravo veličanstvena. Tako očekujemo da će sjajno ispasti Križarsko hodočašće k Majci Božjoj u Mariji Bistrici što priređuju Križari na 17 o. mj. pa i bakljada novom nadbiskupu koadjutoru u Zagrebu u oči konsekracije.

Ali uz ove vanjske svečanosti, najvažniji rad u toj omladini je nastojanje da se stvore i izrade značajevne ljudi poštenja i rada, a to sve putem probuđenja dubokog duhovnog života.

Pa ipak nekima Križari smetaju. Ne mogu da zataje svoju nepravednu mržnju... a zašto?... jer su dobri katolici, jer je glavno središte njihovog rada obnova duša u Euharistiji. Pred napadajima kako što su doživili neki Križari u našoj Biskupiji, poručujemo da se drže mirno. Najbolje je neodgovarati.

Mi radimo dalje svoje i molimo se Bogu i za one, koji nas napadaju i progone.

Župnicima preporučujemo: „Želite li da plod svete godine bude u vašoj župi trajan, oživotvorite u svakom našem selu društva Kat. Akcije. Za mladež najzgodniji tip organizacije jesu Križari i Križarice. Treba napora i truda dok se osnuje ta bratovština i postavi na vlastite noge, ali će u tome doći upomoć Velike Križarske Bratstva iz Zagreba.

Iza nekoliko godina rada među omladinu, župnici će blagosloviti satove što su ih potrošili u tom radu. Zato neka što prije poslušaju glas sv. Oca koji zove neprestano župnike i katol. svjetovnjake na apostolat Katol. Akcije.

Imenovanje nadbiskupa koadjutora u Zagrebu

U poluslužbenom „Osservatore Romano“ od 30 maja o. g. objelodanjena je vijest, da je sv. Otac Pij XI blagoizvolio imenovati vič. g. dra Alojzija Stepinca za naslovnog nadbiskupa od Nikosie-a, i dodjelo ga za nadbiskupa koadjutora preuzv. g. nadbiskupu zagrebačkom, cru Antunu Baueru s pravom nasljedstva na zagrebačkoj nadbis. stolici.

Dr. Alojzije Stepinac sin je čestite i uzorne katol. seljačke porodice iz Krašića sa jedanaestero djece od kojih su deset još živi. Majka Barbara je u životu, dok otac Josip je već mrtav.

Dr. Stepinac se je rodio 8 svibnja 1898. Sudjelovao je u svjetskom ratu kao rezervni oficir. Na talijanskoj fronti zasut od mine ipak ostade živ, ali je dopao u talijansko zarobljeništvo. Kao dobrovoljac se javio za solunsku frontu i služio u Macedoniji do lipnja 1919. Tada se upisao na agronomski fakultet. Osjećajući u sebi sve to jači poziv za svećeničko zvanje išao je u vječni Rim i tu, na Isusovačkoj Univerziteti Gregorijani, svršio je 3 godine filozofije i 4 teologije od 1924—1931. Dana 28 listopada 1930 bio je u Rimu zaređen za svećenika. Kad se povratio u Zagreb bio je imenovan za ceremonijara zagreb. katedrale, a bavio se je mnogo i s karitativnom akcijom koju je on u Zagrebu reorganizirao tako, da su ga zvali ocem siromaha. Privremeno je služio u Samoboru i u sv. Iv. Zelini. Dobrovoljno je preuzimao napore dužnosti u radu za križarsku omladinu.

Preuzv. nadbiskup Mons. Bauer, kad je stiglo iz Rima imenovanje dra Stepinca, dao je oduška svom zadovoljstvu rečavši: „Sad sam sretan!“ i darovao mu je umjetnički zlatni križ, lanac i prsten.

Konsekracija će biti u zagrebačkoj katedrali 24 o. mj. i vršit će je nadbiskup dr. Šarič i biskup dr. Bonifacij, tako će po njima biti zastapan sav hrvatski narod i sve hrvatske zemlje pa i otuđena Istra.

Svevišnji neka mu dade jakosti i apostolskog žara u radu za spas duša velike i važne zagrebačke nadbiskupije.

Na mnoga!

Preuzv. biskup dr Ucellini

proslavio je na Lopudu 40 godišnjicu svoga biskupovanja. Radi nekih neprilika te radi starosti i isirošenosti dr. Ucellini ostavio je svoju kotorsku biskupiju i povukao se je u rodno mjesto Lopud kod Dubrovnika. Izjavio je da se neće nikada vratiti na službu u Kotcr. Sada se očekuje imenovanje novog biskupa za Katorsku biskupiju.

Sastanak dalmatinskog svećenstva

održat će se u Bogoslovnom Sjemeništu u Splitu od 10. do 12. srpnja o. g. Početak 10. VII. u 8 s. Predavanja se kreću oko Katoličke Akcije, koja nam se svaki dan više nameće.

Program: 1. Dr. Antun Pilepić — *Moderne metode rada sa omladnom.* 2. — Dr. Matija Petlić, konzultor, Beograd — *Črtili-Methodova ideja ideja u današnjici.* — 3. Dr. Josip Andrić, Zagreb — *Naša štampa: stanje i nacrtl.* — 4. Dr. Ciko Tripo, Split — *Svećenstvo i Zadrugarstvo: što smo uradili, što još treba.* — 5. *Sastanak svećeničke Uzajamnosti.* — 6. Izlet u Trogir. U zbornoj crkvi govori dr Ivo Delalle o temi: *Sv. Misa središte života svećenika.* Svako jutro prije sastanka kratka ekzorta.

Krevet i kavu mogu učesnici sastanka dobiti u bogoslovnom sjemeništu uz minimalnu otštetu. Objed i

večera mogu se dobiti prilično jeftino na činovničkoj menzi. U Sjemeništu nemoguće radi nenadne zapreke. Dva zrestorica braće mogu dobiti kre-

vet i u Domu Duh. Vježbi, Manuška poljana 1.

Prijavite se odmah!

Dr Ante Plleplić Don Frane Krstinić

Bratstvo u sokolskim redovima

„Sokolski Glasnik“ br. 16 o. g. piše pod gornjim naslovom:

... Kriza bratstva uočljiva je već svakome u našim redovima, a to i jeste ono što boli sve one idejno odgojene Sokole, koje je upravo to bratstvo i jednakost u sokolskim redovima stvorilo oduševljenim pritašama Tirševe sokolske ideje.

Uzrok da se u našim redovima gubi ono što je upravo najelementarnije u Sokolstvu, je veliki i relativno vrlo nagli priliv članstva, jer nam statistika kaže da se je broj članstva u zadnjih par godina popeterostrao. Brojčano smo, dakle, u vrlo kratko vreme maksimalno porasli, ali pogledamo li istini u oči, što nam savremene prilike imperativno nameću, moramo konstatovati da slabiji još nikad nismo bili, i to ne samo zato što te članstvo u većini sačinjava pritoke naše sokolske reke koji se gube u pesku, nebo i zato jer je uzrokom da su se mnoga braća Sokoli „od imena“ povukla čekajući ozdravljenje prilika u našim redovima, da bi onda i dalje u Tirše-

vom duhu mogli svojim sokolskim autoritetom i svojim sposobnostima utvrđivati i širiti temelje naše sokolske organizacije.

Svakodneвно i čitamo i slušamo da se sve to češće, već dapače i na sednicama upravnih odbora naših društava, čuje mesto braće — „gospodo“ drugi opet da spase „formu“, oslovljavaju članove odbora s „gospodo-braće“. „Ti kanje“ je opet nešto što u većini danas već, nažalost, spada isteriji. Eto, tako smo u tome daleko zabrdili. Kada noćimo te činjenice, moramo priznati da su time konkretno poljuljali i sami temelji našeg Sokolstva.

Pa i sami naši sokolski vrhovi, svetsni svoje teške uloge i odgovornosti u ovim usudnim momentima previranja u Sokolstvu, traže leka ovoj opasnoj bolesti, koja ima na našem organizmu već vrlo vidljive simptome.

Ali s obzirom na istaknute društvene položaje koje u privatnom životu zauzima velik broj novoga članstva koje već vodi u mnogim i mnogim

sokolskim jedinicama i glavnu reč, mere poduzete za ozdravljenje prilika ostaće sigurno bez ikakva efekta baš zato što su oni jedino zbog naročnog sadašnjeg položaja Sokolstva iz oportunistički ušli u naše redove, pa zbog svojih položaja u privatnom životu niti hoće, a niti mogu da shvate bratstvo, a još manje jednakost.

Oni su, dakle, apstrahirajući časne iznimke, postali našim članovima, ali ne i Sokolima, zadojenim plemenitim duhom velikoga našeg učitelja; zato nas budućnost u toliko više i zabrinjuje kada znamo da je danas baš u njihovim rukama ogroman broj naših sokolskih jedinica.

Rezultati već danas ozbiljno zabrinjuju, a izvjesno je da će za par godina dati upravo porazne rezultate, koji bi mogli da ugroze i sam opstanak našeg Sokolstva. Jer upravo bratstvo i jednakost jeste u Sokolstvu garancija i jedini temelj na kome možemo sigurno da izrađujemo našu sokolsku budućnost.

Već unapred da se strogo ogradi-
mo od prigovora da je čitavo stvar gledana možda i suviše u pesimističkoj perspektivi. Na istini treba pogledati otvoreno u oči, a ovdje je izneseno samo par najkrupnijih konkretnih pojava iz savremenog našeg sokolskog života.

Katekizam

Kod nas Hrvata još je na žalost velik broj analfabeta. U Dalmaciji oko 50%, dok je u Sloveniji nema 5%. Nušić zanimivo pokazuje kako je strašno biti analfabeta, jer tih je mnogo u Srbiji. Eto što Nušić pripovjeda: Sreski načelnik u jednom mjestu Srbije dobije poziv od ministarstva prosvjete, da pošalje sveukupan broj analfabeta onoga sreza. Ovaj ne znajući što znači riječ analfabeta, pitao je svakog svog prijatelja, ali mu nitko nije znao protumačiti. Najposlije mu sine misao, da bi riječ analfabeta mogla značiti nešto poput anarhista, jer obje riječi počinju sa ana. Sada je pak počeo istraživati tko bi mogao biti anarhista u srezu, a pod ovim mislio je on svakoga, tko nije slobodnije misli. Napokon nadje, da bi anarhista mogao biti jedini školski nadzornik, jer je ovaj bio vrlo slobodouman, pa zato sav sretan i zadovoljan što je riješio, odgovori ministarstvu brzojavno: U mojem srezu nema analfabeta, osim školskog nadzornika.

Pustimo šalu: Jedan od najgorih oblika analfabetizma je vjerski analfabetizam. Za vrijeme rata antantne su novine prikazivale austrijske vojnike sa lavovim trupom i magarećom glavom. Ona je prava slika mnogih današnjih Hrvata sa vjerskog gledišta. Mnogi poznaju sve bogove Olimpa, imaju tisuću vrлина i sposobnosti, ali ne mogu se

s njima služiti, jer im je glava magareća — prazna t. j. nemaju vjerskog znanja, pa se u životu ne znaju ravnan. Katolička vjera i hrvatski dom su dva stabla, čije su grane veoma usko prepletene, da se ne dađu više rastaviti. Sve što Hrvati imaju na kulturnom, prosvjetnom, socijalnom i moralnom polju, moraju da zabvale rimskim Papama. Sramota je to ne znati. Ima ih, koji hoće na žalost da slušaju slobodne zidare, pa da se smanji vjeronaučna obuka u školli ili da se potpuno ukine. Tko tako misli, misli zlo svojem narodu i mi se moramo svuda svjesno kao građani i kao katolici boriti za vjeronauk u školli, te nagovarati obitelji i naša društva da i oni porade, dogovorno s župnicima za veću vjeronaučnu obuku naše djece i omladine, a dobro bi bilo da i mi sami poradimo za što više poznavanje vjerskih istina i vjerske naobrazba kod naših članova kat. društava. Jedini ovaj rad znači raditi za moralnu veličinu naše domovine i za bolju budućnost našeg naroda. Ne budimo ni mi Hrvati ispod drugih katoličkih velikih naroda, koji se svi dadoše na posao, za veću i dublju liturgijsku i vjersku naobrazbu. Za to ću vam danas reći o vjeronauku, za koji a) teoretično su svi složni, da je veoma potrebit za odgoj, ali b) u praksi, veoma rijetki su kod nas apostoli kršćanskog nauka izvan crkvenih zidova. U teoriji i protivnici priznaju, da je ona mala knjiga, koja se zove katekizam, dragocjena i da povoljno upliva na život.

Lečenje toga zla ne smemo da prepuštimo samo našim sokolskim vrhovima, nego moramo svi, dok je još za vremena, doprineti lečenju, jer nije isključeno da nas kasnije priroda same bolesti primora da se prihvatimo i hirarškog noža, što bi bilo mnogo bolnije za naš sokolski organizam.

M. B.-K.

Vojvoda Petain je katolik

Širile su se glasine da je maršal Petain član masonerije. List „Victoire“ ne semo da veli da su te glasine lažne već izvješćuje kako je ministar Petain uzoran katolik. Pače masoni su sve sile bili uložili protiv njegovo naprednje u vojsci.

God. 1914 Petain bi bio pensioniran kao pukovnik, da nije buknuo svjetski rat u kojem se je on toliko isticao.

Kakav je on katolik neka svjedoči i ovaj događaj. Nešto prije rata armijski inspektor, poznati lijevičar, pregledavao je pukovniku pukovnika Petain. Inspektor je tada počeo da u tačine ispituje privatni život i osjeća je oficira. To je moralo služiti za klasifikaciju, što francuska masonerija vrši o državnim službenicima, da pomogne ili oteška naprednje u službi, prema onome dali jesu ili ne skloni zelenoj pripomoćnoj sektu.

„Koji su oficiri — zapita ga najzad inspektor — koji redovito idu na Misu u vašoj pukovnici?“

Pukovnik se stavi u pozor, pa kratko odgovori: „Generale, žao mi je da ne mogu udovoljiti vašem upitu: u crkvi na Misi klečim na podnožju oltara, i ne okričem se da gledam koji su oficiri iza mene“. Inspektora je bilo dosta pa se je odalečio mučke.

Čast katoličkoj francuskoj sa ovakvim generalima.

Naši dopisi

PREKO, koncem svibnja 1934.

Dne 18 svibnja popunila se je u Preku bolna praznina, koja je nastala odlaskom vlč. don Mirka Didović: Dobili smo naime novog župnika u osobi preč. g. don Vinka Rasol. Kroz ova tri mjeseca što je župa bila bez pastira, bili smo doduše u svemu posluživani od vlč. otaca Trečoredaca i mi im se zahvaljujemo na požrtvornosti njihovoj, nu ipak smo željno iščekivali do-

lazak novog župnika. Dne 18. svibnja u 5 sati poslije podne veselo zabravilo naša zvdna javljajući narodu dolazak njegovog duh. oca i pastira. Neobično veselje obuze srca i duše naše. U tren oka sleti se staro i mlado na obalu predvođeno od preč. g. don Iva Blasić dekana i vlč. otaca Trečoredaca. Približivši se motorni čamac obali pitomci otaca Trečoredaca završavaše dobrodošlicu. Na to Prečasnoga pozdraviše mali Ivo i Vjera Mašina predavši mu kita bijelih ruža. U ime svećenstva i mjesta Preka pozdravi biranim riječima vlč. o. Dujmović. Gaudium na dočeku prečasni zahvali se vlč. ocu, djeci i mjestu Preku. Svrstavši se povorka uz slavljene zvonoza i glazbe otpratiše prečasnoga uz spalir naroda do župskog stana.

Na dan sv. Trojice bilo je svečano ustolčenje novog župnika. Za tu prigodu došao nam je Preuzvišeni biskup dr fr. Jerolim Mileta u pratnji preč. don Uga Basilioli konsultora i rektora dječakog Sjemeništa. Svečanost je započela u 9 sati uputivši se povorka iz župskog stana u crkvu predvođena crkvenim barijacima i glazbom. U povorci nosili su mali stražari na jastucima predmete, koje je imao preuzv. izručiti novom župniku kao znakove župničke vlasti. Od župskog stana do crkve bili su podignuti slavoluci sa prigodnim natpisima. Crkva iako malena, bila je ukusno urešena marljivom rukom časnih sestara „Kćeri Milosrđa“. Preuzvišeni je iza ispjevanog „Pridi Duše“ i od preč. župnika položene vjeroljivosti upravio prečasnomu i narodu toplu očinsku riječ preporučivši osobito da dovrše čim prije toli potrebnu novu crkvu i rad na polju katoličke Akcije napose rad u mjesnom prosvjetnom društvu „Biskupa Marčelića“. Zatim je slijedila svečana sv. Misa koju je otpjevao svečar uz asistenciju. Preko sv. Mise prečasni se je predstavio i pozdravio svoje nove župljane, obećavši im, da će prema svojim silama poraditi za spas naših duša. Svečanom obreda prisustvovala su mjesne vlasti. Prosvjetno društvo „Marčelić“ uz pripomoć trečoredskih pitomaca otpjevalo je skladno troglasnu misu Perozija. Pjevanjem ravnao je vlč. o. Stjepan Sorić. Iza dovršene službe Božje razdragani narod otpratio je preuzvišenoga i preč. župnika do župskog stana gdje je bio odličnim

uzvanicima priredjen svečani objed. Prečasnomo našem pastiru želimo ugodni boravak u našoj sredini i obilni Božji blagoslov u njegovom radu.

Prečani

TIJESNO, 20. i 21. svibnja 1934.

Rijetka svečanost u župi Tijesnome

Na Duhovske blagdane ostvarila se je u župi Tijesnu vruća želja preč. župnika don Tome Perina. Na najsvetiji način je u iste dane utemeljena općina tečega reda sv. Franje u Tijesnome. U nju je pristupilo na jedauput 290 članova braće i sestara. Obred oblačenja vršio je fraujevac o. Vladislav, gvardijan samostana sv. Križa na Krapnju. Blagdani su uzveličali sviranjem violina i pjevanjem dječakog zbora, sastavljena od školske djece, braća učitelji E. J. i Oto Kolar. Da bude općina i njezino vodstvo savremeno i rad oko vjerskog i čudorednog preporoda članova u njoj što plodonosnij, općina je podjeljena odmah u 4 sekcije: 1) sekcija muževa (Vitezovi Kristovi). 2) sekcija mladica (Vitezki pomladak Isusa Krista). 3) sekcija žena (Službenice Kristove). 4) sekcija djevojaka (Dvorkinje Kristove). Zajednica je uzela za svoga pokrovitelja Isusa Krista Kralja Raspetoga. Svaka sekcija odabrala je svoju vlastitu upravu, a sve skupa opće vijeće od šest članova savjetnika i predsjednika preč. gosp. župnika, koji je imenovan duhovnim vođom ove trečoredske općine uz odobranje crkvene vlasti.

Općina je podružnica franjevačkog samostana sv. Križa na Krapnju i njezinim poboditeljem imenovan je pošt. otac Vladislav Brasić.

Trečoredska općina ima svoje sjelo u župskoj crkvi sv. Daba a dobila je za svoj oltar onoga sv. Križa. — Tajništvo trečoredske općine u Tijesnome.

ORIGINAL GOODYEAR WELT

Peko

BEST QUALITY

Od 15 III. ponovno smo snizili cijene. — Sada je svakome moguće da si nabavi dobru i jeftinu „Peko“ cipelu. „Peko“

ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

Naš odgovor

Na napadej „Zora sa Jadrana“ od 6. V. 1934. odgovaramo:

1). Nekoliko Križara iz Dobropoljane je bilo dne 8. IV. o. g. u Banju, ali nije istina, da su oni išli prema sokolskim prostorijama u nameri da se tuku sa sokolašima, jer vjerskim društvima pa i našemu nije svrha, da si batinama čini propagandu i reklamu.

2). Nije istina da su naši članovi, ispred sokolskih prostorija pjevali koje kakove anacionalne i besramne pjesme, a također i izazivati, već je naprotiv istina, da su križari pjevali samo rodoljubne i narodne pristojne pjesme. O kakvom izazivanju smiješno je i govoriti.

3). Nije istina, da su naši članovi u „ludom besu“ „besramno i divljački“ hulili na Boga, već je naprotiv istina, da su se naši članovi mirno i

uljudno vladali kako svjedoče svi prisutni ljudi, pa i sam gostioničar g. Kuzme Kraljev kod koga su se zajednički odmorili.

4). Nije istina, da je bila „namera tih Križara izazvati sokolaše u borbu“, jer Križari ne žele nikoga izazvati u borbu već žele mir i ljubav sa svakim pa i sa svojim protivnicima.

5). Nije istina, da Križari opet kane doći u Banju sa namjerom da izazivaju, već je naprotiv istina, da oni imaju u Banju svojih rođaka i prijatelja, kojima oni rado dolaze, da se s njima provesele i porazgovore, a bez ikakvih erugih namjera, koje bi im spomenuti dopis htio podmetnuti. Što se pak tiče prijatelja tih se ne plašimo.

Mi radimo za vjeru i dom, pa ćemo i dalje ponosnim čelom, kao i dosada nastupati.

Dobropoljanski „Križari“

Iz katoličkoga Šibenika

PRVA PRIČEST. Djeca pučke škole sv. Frane u gradu, imali su na 6/6 prvu sv. pričest. Bilo je 120 dječica, koje su za prvi put primili u svoja prsa Božjeg Jaganjca iz ruke preuzv. Biskupa dr. Mileta. Neka ovaj veliki dan ostane u nezaboravnoj uspomeni, naše dobre djece i učini da budu uvijek i svuda pravi katolici.

SVRŠETAK ŠKOL. GODINE u sjemeništu obavio je svečano Preuzv. Biskup u utorak 5 o. mj. Tom prigodom dao je pitomecima zgodne opomene kako će se ponašati i kako će proći dan preko ferija, da bude za odmor tijela a bez štete za dušu. Zatim je bio svečani „Tebe Boga hvalimo“ i blagoslov koji je podijelio preuzv. biskup.

PROCESIJA SV. ANTUNA. U srijedu p. p. je i ove godine bila veličans ven procesija uz pratnju preuzv. biskupa. Brojna dječica i djevojčice u bjelini čak i od najmanjih godina, školska djeca pučkih i srednjih škola sa zastavicama sv. Antuna, Kat. Muževi, Žensko prosv. društvo „Zora“, Križari i Križarice sa svojim zastavama, glazba i t. d. pak brojno mirsko i redovno svećenstvo te kip sv. Antuna oko kojega je bilo 13 djece u bjelini s lilijanima. Procesija je prolazila između spalira brojne mase naroda, a i kuće su bile okićene sagovima i zastavama.

PROSLAVA SV. VIDA. Blagdan sv. Vida proslavio se u Crkvi u nedjelju 17. ov. mj. Tih sv. Misa biće u 8 sati, a u 10 sati pjevaće se lekcije sveca i svečana sv. Misa. Popodne održaće se večeraja. Nadati se, da će ovoj svečanosti prisustvovati što više vjernika, osobito onih, koji imaju tamo svoja polja.

JAVNI RADOVI U BLAGDAN. Na Tijelovo su opet radili radnici na cesti što vodi do suda. Vaoma je pohvalno, što su gradski župnici protestirali gosp. Banu u Splitu, da stavi kraj ovakvom protivjerskom i sablažnjivom postupanju u katoličkom gradu ovim brzojavom: Šibenik, 31. maja 1934. Danas, neznamo po čijemu nalogu u sred Šibenika na banovinskoj cesti radi više radnika. Pogrdivanje Katoličkih Blagdana izazivlje ogorčenje naroda u katoličkom Šibeniku. Župnici: Bjažić, Silov i Šare.

DAR ZA LJETNIKOVAC SV. TEREZE MALOGA ISUSA U FILIPJA KOVU. Vič. Dođ Petar bar. Wiederkehr upr. župe Marine darovao je za gornju svrhu 150 din. Uprava Biskup. Sjemeništa harno zabiljuje.

ISPRAVAK — Pogrešno je bilo objavljeno u prošlom broju našeg lista, da je vič. Dan Krsto Stojić darovao kućicu javnoj dobrotvornosti; *Isti ju je darovao Uboškom Domu u Šibeniku.*

VRSTAN KATOL. akademičar, podučavao bi preko ferija u svim predmetima od polovice jula, nižoškolce, pa se preporučuje roditeljima za instrukcije. Obratiti se na upravu lista.

KATOLIČKI OMLADINAC, s dobrim preporukama. Odlična kancelarijska sila, traži bilo kakovo namještenje kao: pisar, inkasator, podvornik i slično. A došao bih i kod vič. gg. župnika za kuhara, te bi im ujedno pomagao i u kancelarijskim poslovima. Vodio križarske i druge katol. organizacije, uz veoma skromnu nagradu. Obratiti se upravi lista.

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUĆSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prema želji tačno i brzo FRANE KARADJOLE, trgovac Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.

„Vrelo Života“

Kojižica za Duhovni život. Izdaje godišnje dvije knjige.

Pobožae dušel

I vi svi koji težnete za duševnim mirom! Pretplatite se na kojižicu „Vrelo Života“. U njoj ćete naći obilje duhovne uljebe, po njoj ćete naći sreću i mir srcima svojim. Za 35 dobit ćete godišnje dvije knjige, od ukupno 350 do 400 stranica, samo ako se odmah javite i pretplatu pošaljete najkasnije do konca augusta ove godine. Pišite odmah na adresu: Dr Đuro Gračanin, ili: „Vrelo Života“, Sarajevo Sokolović M. Paše. 5.

VLAHOV

OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR

KUĆA
UTEM.
GOD.
1861

**ZDRAVSTENI
GORKI LIKER
SVJETSKOG GLASA**

proizvađa
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK